

2.7.5. КІЛЬКІСНЕ ВИЗНАЧЕННЯ ГЕПАРИНУ

Антикоагулянтну активність гепарину визначають методом *in vitro* за його здатністю підсилювати інгібування антитромбіном тромбіну (фактора IIa) (кількісне визначення антифактор IIa активності). Міжнародна Одиниця (МО) — активність, що міститься в зазначеній кількості міжнародного стандарту нефракційного гепарину. *БСП гепарину натрію (Heparin sodium BNP)*, калібраний у МО відносно міжнародного стандарту та придатний для використання, як стандартний препарат у 2 методах кількісного визначення, що наведені нижче.

Кількісне визначення антифактор Ха активності виконують визначенням рівня антифактор Ха активності відносно антифактор IIa активності.

Кількісне визначення антифактор IIa активності та антифактор Ха активності виконують визначенням оптичної густини (метод кінцевої точки) або на підставі зміни оптичної густини за хвилину (кінетичний метод).

■ За умови демонстрації еквівалентності з наведеними нижче методами наведені нижче об'єми можна налаштовувати для використання автоматизованих методів. ■

АНТИФАКТОР IIa АКТИВНІСТЬ

Стандартний та випробовуваний розчини

Готують 4 незалежних серії 4 розведень кожного випробовуваного зразка та *БСП гепарину натрію у трис(гідроксиметил)амінометан-ЕДТА буферному розчині pH 8.4 Р1*; у придатному діапазоні концентрацій у межах від 0.005 МО/мл до 0.03 МО/мл. Обрані розведення у разі графічного відображення результатів мають давати лінійну залежність на графіку залежності оптичної густини від log концентрації.

Процедура

Маркують 16 пробірок для розведенів випробовуваного зразка та 16 пробірок для розведенів стандартного препарату: T₁, T₂, T₃, T₄ для кожної з 4 серій розведенів випробовуваного зразка та S₁, S₂, S₃, S₄ для кожної з 4 серій розведенів стандартного препарату. До кожної з 32 пробірок додають 100 мкл *антитромбіну III розчину Р5* та 50 мкл придатного розведення випробовуваного зразка або стандартного препарату. Після кожного додавання перемішують, не допускаючи утворення бульбашок. Обробляють пробірки у 2 послідовних серіях у такому порядку: S₁, S₂, S₃, S₄, T₁, T₂, T₃, T₄, T₁, T₂, T₃, T₄, S₁, S₂, S₃, S₄. Витримують протягом не менше 1 хв на водяній бані або в нагрівальному пристрої до встановлення температури 37 °C, та додають у кожну пробірку 25 мкл *тромбіну людини розчину Р2*. Інку-

бують точно 1 хв та додають 50 мкл специфічного хромогенного субстрату для фактору IIa в придатній концентрації для кількісного визначення (наприклад, D-фенілаланіл-L-піпеколіл-L-аргінін-4-нітроаніліду дигідрохлорид, розчинений у воді Р для отримання 1.25 мМ розчину).

Для кінетичного методу переносять суміш до напівмікрокювет та вимірюють зміну оптичної густини за хвилину (2.2.25) за довжини хвилі 405 нм із використанням придатного зчитувального пристрою.

За умови використання методу кінцевої точки реакцію зупиняють чітко через 4 хв додаванням 50 мкл 20 % (об/об) розчину *оцтової кислоти льодяної Р*. Оцінюють, чи дає саме інкубація з хромогенным субстратом протягом 4 хв оптимальне зчитування оптичної густини, та, за потреби, доводять час інкубації до результатів, що дають найкращу криву «доза-відповідь». Потім переносять суміш до напівмікрокювет та вимірюють оптичну густину (2.2.25) за довжини хвилі 405 нм із використанням придатного зчитувального пристрою.

За тих самих умов проводять контрольний дослід (холосту пробу) із визначенням амідолітичної активності на початку та наприкінці випробування, використовуючи замість стандартних та випробовуваних розчинів *трис(гідроксиметил)амінометан-ЕДТА буферний розчин pH 8.4 Р1*; 2 одержаних значення не мають значно відрізнятися.

Обчислюють лінійну залежність оптичної густини від log концентрацій розчинів випробовуваного зразка та *БСП гепарину натрію*, обчислюють активність випробовуваного зразка в МО/мл звичайними статистичними методами аналізу з використанням моделі паралельних ліній (5.3).

АНТИФАКТОР Ха АКТИВНІСТЬ

Стандартний та випробовуваний розчини

Готують 4 незалежних серії 4 розведенів кожного випробовуваного зразка та *БСП гепарину натрію у трис(гідроксиметил)амінометан-ЕДТА буферному розчині pH 8.4 Р1*; у придатному діапазоні концентрацій у межах від 0.03 МО/мл до 0.375 МО/мл. Обрані розведення в разі графічного відображення результатів мають давати лінійну залежність на графіку залежності оптичної густини від log концентрації.

Процедура

Маркують 16 пробірок для розведенів випробовуваного зразка та 16 пробірок для розведенів стандартного препарату: T₁, T₂, T₃, T₄ для кожної з 4 серій розведенів випробовуваного зразка та S₁, S₂, S₃, S₄ для кожної з 4 серій розведенів стандартного препарату. До кожної з 32 пробірок додають 50 мкл *антитромбіну III розчину Р6* та 50 мкл придатного роз-